

Gevær, har man straks noget at kunne faa udsat paa den Mand. For øvrigt tror jeg ogsaa, det er meget upraktisk at forlange, at Gendarmen skal gaa med et ladet Gevær i Haanden. Man tænke sig, at en Gendarm kommer i Kamp med en eller anden Vagabond, saa er det meget uheldigt for ham at have et ladet Gevær. Han maa jo nemlig ikke bruge Geværet, han maa ikke skyde med det, det maa han kun, hvis han selv er Genstand for et voldeligt Overfald. Man vilde aldrig falde paa, at give en Politibetjent et stort ladet Gevær i Haanden, hans Bevægelighed og Handlefrihed vilde indskrænkes meget derved. Jeg synes ogsaa, man kan forstaa, at en Gendarm, der skal gaa med et ladet Gevær i den ene Haand og med den anden Haand undersøge de rejsendes Kofferter, Vadsække o. s. v., hemmes og generes i sin Tjeneste. Derfor ønsker man fra det tjenstgørende Personales Side at maatte blive fri for dette ladte Gevær og faa det erstattet med en Revolver, der sikkert vilde være langt mere praktisk ved at gøre Gendarmen mere handledygtig, mere fri i sine Bevægelser, og ikke give ham saa megen Ulejlighed, som det ladte Gevær gør i Øjeblikket. Det er blot en ringe Ting, men jeg vil dog tillade mig at henstille den til den højtærede Ministers Overvejelse.

Jeg antager, at dette Forslag vil blive henvist til et Udvalg. Jeg vil haabe, at det da maa faa en hurtig Behandling, saa at det kan gøres til Lov i denne Samling, men der kunde sikkert være adskillige Ting at overveje, navnlig det, jeg har nævnt her: en endnu stærkere Reduktion af Korpset og Spørgsmaalet om at gøre Korpset fuldstændig civilt.

Rode: Maa jeg have Lov til at benytte denne i øvrigt ganske tilfældigt valgte Lejlighed til at henstille til den højtærede Regering, hvis det skulde falde i dens Lod næste Aar at lede Arbejdet her i Rigsdagen, da at økonomisere noget mere med Tingets Arbejdskraft. Saaledes som Forholdet har været i Aar, har der i de to Trediedele af Samlingen slet intet Arbejdsstof været, medens der i den sidste Trediedel af Samlingen er kastet et Utal af Lovforslag paa Tingets Bord, saa mange og med Krav om saa hurtig Behandling, at denne nødvendigvis ikke kan blive andet end ret overfladisk. Jeg tror, det vilde være hensigtsmæssigt, om Regeringens Arbejdsplan tillod Arbejdets noget

mere rimelige Fordeling over den hele Samling.

Det Forslag, som her foreligger, er jo i øvrigt saa overskueligt, at de Bemærkninger, jeg før fremførte, ikke tage særligt Sigte paa det. Forslaget blev af den ærede Ordfører betegnet som Idealet af en Lønningslov, og han karakteriserede det derigennem, at det gav Forbedringer uden at koste Staten noget. Men til at være en ideel Lønningslov hørte der vel dog en Ting til foruden den at tilfredsstille Statskassens Tarv, hvilket jeg indrømmer den ærede Ordfører er særdeles vigtigt, nemlig ogsaa det, at Lønningsforlaget tilfredsstiller dem, der skulle arbejde under disse Vilkaar. Nu er Forholdet det, at dette Forslag vil yde forskellige Forbedringer, baade en højere Løn og adskilligt bedre Avancementsvilkaar, dels derigennem, at de laveste Grader indskrænkes efterhaanden saa stærkt, at Avancementsmuligheden op i Sergentklassen bliver større, og dels ved, at man i Bemærkningerne til Lovforslaget har udtalt, at Stabssergentposten fremtidig vil blive forbeholdt Korpsets egne Folk, mens den hidtil har været forbeholdt Mænd udefra, nemlig fra Hæren. Endelig er der indført den Bestemmelse, som vistnok vil blive hilst med Tilfredshed, at Korpsets Mænd kunne medtage deres Anciennet, naar de gaa over i civile Stillinger og blive pensionerede. Men der er andre Forhold, hvor jeg skulde tro, at man uden at gaa Statskassens Interesser for nær kunde have imødekømt Ønsker, som vistnok ere fremsatte for den højtærede Minister fra Korpsets Side. De ere i Virkeligheden berørte delvis af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Brorsen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Det er Spørgsmaalet, om man ikke er gaaet for vidt i Gradueringen af dette lille Korps. Korpset har den Ejendommelighed, at det hører ind under den højtærede Finansminister og indenfor hans Ministerium under Generaldirektoratet for Skattevæsenet, men ifølge Loven skal det være militært organiseret, men den militære Organisation behøvede dog ikke at være saa nøje formet efter Hærens Grader, som Tilfældet er her. At Forholdene her i Virkeligheden ogsaa ere anderledes end i Hæren, fremgaar af, at de meniges Klasse, som i Hæren udgør den store Hob, ingenlunde, navnlig ikke efter Reduktionen, er den talrigste her.